

UKRAINE 90202
Zakarpatska Oblast
Berehove/Beregszász
B. Chmelnytskoho 10/3
Jorien de Ruiter

www.childrencareoekraine.nl
jorienderuiter@hotmail.com

Children's Care Oekraïne

Nieuwsbrief april/mei 2020- Jaargang 8 nr. 2

Het is lente en dit is duidelijk zichtbaar. Waar de wereld op sommige vlakken lijkt stil te staan omdat het coronavirus ons zoveel mogelijk thuis houdt, verandert de natuur volop. De afgelopen maand begon alles weer zo mooi te bloeien en ondertussen is alles weer zo goed als groen. Wat ben ik blij dat na een sombere en vooral natte winter alles weer leven krijgt. Juist in deze periode van thuis zitten en minder werk hebben, geniet ik volop van alles wat in mijn tuin heeft gebloeid of nog bloeit. Ik moest denken aan het volgende kinderliedje:

*Weet je dat de lente komt, lente komt, lente komt
Weet je dat de lente komt, alles loopt weer uit
De eerste zonnestralen, ze tintelen op je huid
De eerste bloemen bloeien, de eerste vogel fluit
Weet je dat de lente komt, lente komt, lente komt
Weet je dat de lente komt, alles loopt weer uit*

*Weet je wel dat Jezus leeft, Jezus leeft, Jezus leeft
Weet je wel dat Jezus leeft, Hij is opgestaan
Ze hadden hem gekruisigd en in een graf gedaan
Maar na drie donkere dagen is Hij weer opgestaan
Weet je wel dat Jezus leeft, Jezus leeft, Jezus leeft
Weet je wel dat Jezus leeft, Hij is opgestaan*

Juist met Pasen werd ik hier bij stil gezet. Jezus stierf maar stond weer op en bracht leven voor ons! Hoe we nu ook vast zitten door het coronavirus en hierdoor moeilijkheden ervaren, boosheid, ongeduld en verdriet voelen, geloof ik ook dat hier weer een eind aan komt en dat we straks mogen opstaan om onze dingen te gaan doen en dat alles weer mag gaan bloeien.

Natuurlijk heeft het coronavirus wel gevolgen voor ons leven op dit moment. En dat merken we hier ook duidelijk. Vanaf 12 maart begonnen de eerste quarantaine maatregelen. Eigenlijk hadden we toen nog nauwelijks zieke mensen in Oekraïne en al helemaal niet in de omgeving waar ik woon, maar toch gingen de scholen dicht. Een paar dagen later, op 16 maart, werd besloten dat alles wat geen supermarkt, apotheek, drogist of belangrijk gebouw zoals bijvoorbeeld het gemeentehuis is, dicht moest. Markten, kledingwinkels, bouwmarkten, restaurants en noem maar op zijn vanaf die tijd dicht en voorlopig ziet het er niet naar uit dat

deze snel open zullen gaan. Bij sommige bedrijven kan je via de achterdeur toch nog naar binnen maar dit voelt bijna een beetje crimineel. De grote bouwmarkt heeft sinds kort de regel dat je online je producten kunt bestellen en je deze dan kunt afhalen zodat je zelf niet in de winkel hoeft te zijn. Ook de grenzen zijn dicht voor niet Oekraïners. Op straat en in de winkels is iedereen verplicht om een mondkapje te dragen en je komt er ook echt niet in als je dit niet doet.

Corona & voedselpakketten

In Oekraïne is het twee weekenden achter elkaar Pasen en beide weekenden mochten we van zaterdag 12:00 t/m maandag 20:00 niet de straat op. Deed je dit toch zonder gegronde reden, dan kon je een boete krijgen van 17000 griven wat omgerekend €600 is. De maatregelen hebben veel gevolgen voor de bevolking, omdat de mensen erg afhankelijk zijn van hun banen. Veel mensen zitten nu thuis en hebben daardoor geen inkomen. Armoede speelt natuurlijk al heel lang een rol in Oekraïne maar zeker nu mensen geen inkomen hebben kunnen ze nauwelijks eten kopen en hun gezinnen onderhouden. Daarnaast zijn veel producten stukken duurder geworden en dit maakt nog moeilijker. Thuisscholing is voor heel veel kinderen erg lastig omdat ze geen computer hebben. Leraren proberen wel lesmateriaal te sturen naar de kinderen maar hier wordt nauwelijks gebruik van gemaakt. Kinderen worden niet uitgedaagd en veel ouders zijn zelf niet gemotiveerd om hun kinderen weer te kunnen motiveren. Dit

gaat wel echt over het meest arme deel van de bevolking. Gelukkig mocht ik de laatste maanden enorm veel geld ontvangen vanuit Nederland om voedselpakketten te maken. Natuurlijk is het voor mij niet mogelijk om iedereen een pakket te brengen maar we hebben al veel mensen blij gemaakt. In totaal heb ik in deze quarantaine tijd al 60 pakketten mogen uitdelen en ook aankomende tijd hopen we weer 50 pakketten naar gezinnen te brengen. Vanwege onze eigen veiligheid gaan we helaas niet meer bij mensen naar binnen maar geven het bij de poort af. Het is fijn om te merken dat de mensen blij zijn met het pakket, we kunnen hierdoor een stukje zorg over hun levensonderhoud wegnemen. Zolang het virus er nog is, hoop ik dit te kunnen blijven doen. Op het moment van schrijven zijn er 10406 mensen geregistreerd ziek en 261 overleden in heel Oekraïne waarvan er 403 ziektegevallen en 9 overleden zijn in de regio waar ik zelf woon. Zelf denk

ik, en ook veel mensen met mij, dat de cijfers veel hoger liggen maar dat er erg slecht wordt gecontroleerd. Tot nu toe werden alle zieken in deze regio naar het hoofdziekenhuis in Uzhgorod gestuurd. Maar die is vol en vanaf nu worden ze in de plaatselijke ziekenhuizen opgenomen. Op het nieuws wordt verteld dat de overheid ziekenhuizen voorziet van goederen zoals beschermingsmateriaal. Maar door ons contact in het ziekenhuis weten we dat dit niet het geval is en dat er een groot tekort is aan beschermende middelen, beademingsapparatuur enz. Op dit moment is er een duidelijke groei zichtbaar in het aantal zieken en er is dan ook overduidelijk angst onder de bevolking. Sowieso is de gezondheidszorg verre van goed als je dit vergelijkt met Nederland. Laten we hopen dat Oekraïne het ergste leed bespaard blijft en de maatregelen die we al zolang hebben hun werk doen.

Buurtkinderen

Doordat de scholen dicht zijn is ook mijn werk op de internaten tijdelijk gestopt en dat vind ik erg jammer. Ik mis de kinderen en zou zo graag weer even met ze spelen. Omdat ik niet alleen maar thuis wil zitten probeer ik nu wat meer aandacht te geven aan de drie buurtkinderen die ik heb leren kennen toen ik daar voedselpakketten kwam brengen. Ze wonen op hetzelfde erf en het huis is verdeeld in drie gedeeltes. Ook deze kinderen kunnen niet naar school en voor thuis leren via de computer hebben ze de middelen niet. Om de dag of soms zelfs elke dag ga ik naar hen toe om met ze te knutselen of andere leuke dingen te doen. We hebben zelfs al een dagje buiten bioscoop gehouden en samen de film 'Lady en de vagebond' gekeken. En patat met kipcorn gegeten bij mij in de tuin. Elke dag even bij het konijn kijken en schommelen op de schommelbank zijn een groot succes. Het liefst zouden ze elke dag wel willen komen en de kleinste van het stel moet ook elke keer weer huilen als ik weg ga of zij naar huis moet. Sasja (10) en Nastja (2,5) komen uit één gezin. Moeder Sveta is

alleenstaand en is afhankelijk van haar werk dat er helaas nu dus niet is. Ik probeer ze te ondersteunen met wat luiers en heb afgelopen maand haar huur betaald om zo te voorkomen dat ze uit haar huisje gezet wordt. Ik merk dat de moeder en ik steeds meer contact krijgen en het meer op een soort vriendschap begint te lijken. Hun huisje bestaat uit een keukentje en een woon/slaapkamer en ze hebben nauwelijks spullen. Er is geen stromend water in het huisje waardoor ze elke dag emmers water moet halen bij haar huurbazin die op hetzelfde erf woont. Douchen kunnen ze niet en als ze zichzelf badderen en wassen moeten ze het water eerst koken. Moeder is een lieve vrouw en zorgt goed voor haar kinderen. Het is mooi om te zien dat ze, met het weinige wat ze heeft, toch het beste voor haar kinderen wil.

De huurbazin is oma Sariga (83) met haar kleinkind Dianne en achterkleinkind Kitty (10). Over hen heb ik al eerder verteld in een nieuwsbrief. Ze hebben niet veel geld en gaan ook niet altijd even handig om met dat wat ze wel hebben. Ze gaan er te makkelijk van uit dat ze wel hulp krijgen en het dus wel goed komt. Kleindochter en haar vriend werken niet, ook al hebben ze wel de mogelijkheid. Daarnaast woont nog een oude dame Lena van 86 die op dit moment voor haar zus (82) zorgt die door haar eigen zoon is mishandeld. Ze is op haar hoofd geslagen en kan hierdoor niet meer goed praten en de rechterkant van haar lichaam kan ze niet bewegen. Ik help haar met voedselpakketten en op dit moment ook met incontinentiemateriaal voor haar zus omdat ze dit niet kan betalen. Ze leeft in een soort van klein museumpje met allemaal oude spullen. Ze heeft een klein pensioen en probeert hier van

rond te komen. Op dit moment gaat het met haar ook niet zo goed en heeft ze veel last van hoge bloeddruk. Ondanks dat werkt ze nog in de tuin om deze zomer groente te kunnen verbouwen en zo aan levensmiddelen te komen. Naast deze drie gezinnen probeer ik zes gezinnen uit mijn straat te ondersteunen met voedselpakketten en hier zijn ze superblij mee. Met Pasen merkte ik de overgrote dankbaarheid des te meer omdat meerdere mensen mij toen eten kwamen brengen en daarnaast werd ik uitgenodigd voor een paasontbijt bij een van de buurvrouwen thuis. Het is dubbel want ik hoef niks terug te krijgen en zou graag willen dat ze het eten wat ze hebben voor zichzelf houden. Naast de mooie kant van hulp bieden is er helaas ook een lastige kant. Mensen zijn hier zo gauw jaloers in plaats van dankbaar voor een ander. Jaloers op wat de ander krijgt ook al hebben ze het zelf niet eens nodig.

Ik probeer geen gehoor te geven aan dat gedrag maar je merkt dat er over gepraat wordt en dat vind ik erg lastig. Zelfs als ik in de tuin bij de burens met de kinderen knutsel of speel zijn de ouderen al weer jaloers dat ik bij de kinderen ben.

Getrouwd met jas aan en mondkapjes op

Op 2 april 2020, een dag eerder dan we officieel zouden trouwen, zijn Sanyi en ik getrouwd en mag ik me in het vervolg Jorien Fodor noemen.

Toen we ons op 2 april bij het gemeentehuis meldden om onze papieren te checken voor de volgende dag, zei de ambtenaar opeens: 'laten we het nu maar regelen dan hoeven jullie morgen niet meer terug te komen.' Een beetje overdonderd keken we elkaar aan en gingen we snel de laatste kosten betalen bij de bank. Het trouwen voor de wet is hier trouwens wel wat goedkoper dan in Nederland, voor €14 zijn we getrouwd. I.v.m. het coronavirus mochten we bij het gemeentehuis niet naar binnen, bij de deur stond een tafel waar de papieren werden neergelegd zodat we die konden tekenen. Ik wilde toch graag wat foto's maken ook al waren we er niet echt op gekleed en hadden we het verschrikkelijke mondkapje op. Gelukkig zei de trouwambtenaar dat we toch even naar de trouwzaal mochten omdat dat mooier was voor de foto's.

De dag erna, de dag waarop we eigenlijk zouden trouwen, hebben we het een klein beetje gevierd met vier vrienden.

Omdat we nu niet in de kerk kunnen trouwen en ons feest hier in Oekraïne en in Nederland niet door gaat voelt het toch nog een beetje raar. Maar we hopen dit gauw te kunnen doen als alle regels voorbij zijn en de grenzen weer open gaan.

Bidden & danken

Danken:

- Dat Sanyi en ik voor de wet mochten trouwen.
- Voor mijn man, want het is zo fijn om samen te zijn.
- Dat ik met de kinderen bezig mag zijn.
- Dat ik nog steeds pakketten mag uitdelen.

Bidden:

- Voor de jaloezie onder de mensen.
- Voor de gezinnen die het zwaar hebben nu.
- Dat het virus gauw over mag gaan zodat we onze dingen weer kunnen oppakken.
- Dat we later alsnog een mooi trouwfeest en kerkdienst mogen hebben.

7 jaar in Oekraïne

Eind deze maand ben ik al weer 7 jaar in Oekraïne. Mijn werkzaamheden zijn door de jaren heen veranderd van het ziekenhuiswerk met de baby's naar voedselpakketten uitdelen en het werk in de internaten. Maar nog altijd voelt dit als mijn plekje en is het in al die jaren echt mijn thuis geworden.

En ik heb hier natuurlijk mijn super lieve man mogen leren kennen.

Ik ben jullie dankbaar dat jullie al 7 jaar samen met mij dit werk mogelijk maken en ik voel me enorm gezegend met alle ondersteuning die ik van jullie mag ontvangen.